

11 славихъ ся въ тѣхъ. И рѣне съмъ вече на свѣтъ-ть, но тѣ сѫ на свѣтъ-ть, и азъ идѫ при тебе. Отче святый, упази гы въ имѣ-то си, тиа които ми даде, "за да 12 бѫдѫтъ едно, како нынѣ. Когато бѣхъ съ тѣхъ на свѣтъ-ть, азъ гы пазѣхъ въ твоє-то име: тѣзи които ми даде упазихъ; и ни единъ отъ тѣхъ не погибъ, "тако 13 съмъ погубленый, "за да ся испъли писаніе-то. А сега при тебе идѫ, и това дадѣ съмъ на свѣтъ-ть казувамъ, за да иматъ моїхъ радостъ пълни въ еебе 14 си. "Азъ имъ дадохъ слово-то твоє, и свѣтъ-ть гы възнесавидѣ, защото не сѫ отъ свѣтъ-ть, како азъ не съмъ отъ 15 свѣтъ-ть. Не ся моліхъ да гы земенъ отъ свѣтъ-ть, но "да гы упазишъ отъ лука- 16 ваго. "Отъ свѣтъ-ть не сѫ, како и азъ 17 не съмъ отъ свѣтъ-ть. "Освяти гы чрѣзъ твоїхъ-та истинж; "твоє-то слово е истина. "Както ты проводи мене на свѣтъ-ть, 18 и азъ проводиши тѣхъ на свѣтъ-ть; И "за тѣхъ азъ освятавамъ себе си, да бѫдѫтъ 19 и тѣ освятени чрѣзъ истинж-та. И не само за тѣхъ ся моліхъ, но и за онѣзи 20 които чрѣзъ тѣхно-то слово ще повѣр- 21 ватъ въ мене; "да бѫдѫтъ всички едно; 22 "както ты, Отче, си въ мене, и азъ въ тебе, да бѫдѫтъ и тѣ въ настъ едно; за да повѣрва свѣтъ-ть че ты си мя проводи- 23 дилъ. И азъ, славж-та коіжто ми даде, дадохъ іхъ тѣмъ; "да бѫдѫтъ едно, както сме съмъ едно: Азъ въ тѣхъ, и ты въ мене; "да бѫдѫтъ съвршени въ едно, и да разбере свѣтъ-ть че ты си мя проводи- 24 дилъ, и възлюбиль си гы, както си възлюби- 25 лъ мене. "Отче, тѣзи които си ми далъ, искамъ дѣто съмъ азъ да бѫдѫтъ и тѣ съ мене; за да гледатъ славж-та моїхъ, коіжто ми си далъ, защото си "мѧ възлюбиль прѣди създание мира. Отче пра- 26 ведный, "свѣтъ-ть не тя е позналь, но "азъ тя познахъ, и тѣ познахъ че ты си мя проводиши. И "явихъ имъ твоє-то име, и ще явъ, "да бѫде въ тѣхъ лю- 27 бовъ-та съ коіжто си мя възлюбиши, и азъ въ тѣхъ.

ГЛАВА 18.

1 Това като рече Иисусъ, "излѣзе съ ученици-ть си отвѣждъ "потокъ-ть Кедронъ, дѣто имаше градина, въ коіжто влѣзе той

р. Гл. 13; 1, 16; 28.
с 1. Пет. 1; 5. Іуд. 1.
и Ст. 21. др.
у. Гл. 10; 30.
ю Гл. 6; 39. 10; 28. Евр. 2; 13.
з Гл. 18; 9. 1 Іоан. 2; 19.
и Гл. 6; 70. 13; 18.
в. Псал. 109; 8. Дѣян. 1; 20.
ш Ст. 8.
и Гл. 15; 18. 19. 1 Іоан. 3; 13.
ю Гл. 8; 23. Ст. 16.
з Мат. 6; 13. Гах. 1; 4. 2
Сох. 3; 3. 1 Іоан. 5; 18.
б Ст. 14.

и Гл. 15; 3. Дѣян. 15; 9.
Еес. 5; 26. 1 Пет. 1; 22.
ю 2 Цар. 7; 28. Псал. 119;
142, 151. Гл. 8; 40.
и Гл. 20; 21.
ж 1 Кор. 1; 2, 30. 1 Сох. 4;
7. Евр. 10; 10.
ж Ст. 11, 22, 23. Гл. 10; 16.
Рам. 12; 5. Гах. 3; 28.
а Гл. 10; 38. 14; 11.
б Гл. 14; 20. 1 Іоан. 1; 3.
3; 24.
е Кол. 3; 14.
з Гл. 12; 26. 14; 3. 1 Сох.

2 и ученици-ть му. А Іуда който го прѣдаваше, знаеше това място, "зашто много пажти ся сбираше Иисусъ тамъ съ ученици-ть си. И тъй "Іуда като эъ единъ пълъкъ и слугы отъ първосвященици-ть и Фарисеи-ть, дойде тамо съ фенери и 4 свѣщи и оржжія. А Иисусъ понеже знаеше всичко що имаше да дойде върхъ него, излѣзе, и рече имъ: Кого търсите? Отговорихъ му: Иисусъ Назорянинъ. Казва имъ Иисусъ: Азъ съмъ. Съ тѣхъ стое- 6ше и Іуда, който го прѣдаваше. И като имъ каза: Азъ съмъ; подражанихъ ся на- 7 задъ, и пади на земії-та. И пакъ гы попита: Кого търсите? А тѣ рекохъ, 8 Иисусъ Назорянинъ. Отговори Иисусъ: Рѣкохъ ви че съмъ азъ: И тъй ако мене 9 търсите, оставете тѣзи да си идѣтъ; За да ся сбѫде дума-та коіжто рече: "Отъ тѣзи които ми си даль не изгубихъ ни- 10 кого. А "Симонъ Петър който имаше ножъ, измѣжна го, и удари служж-та първосвящениковъ, и отсъчъ му десно-то ухо: а на служж-та имѣ-то бѣше Малхъ. 11 Тогаъ рече Иисусъ на Петра: Тури ножъ-ти си въ ножницъ-та. "Чапж-та коіжто ми даде Отецъ, да иж не пішъ ли?

12 И тъй пълъкъ и тисациникъ-ти и слу- 13 ги-ть Іудейски уловихъ Иисуса и върза- 14 хъ го, и "заведохъ го първо "при Аниже; защото бѣше тестъ на Каафъ, който бѣше първосвященикъ прѣзы таихъ годинж. 14 "А Каафа бѣше тойзи който бѣ даль со- 15 вѣтъ на Іудеи-ть, че е по добре да загьне единъ человѣкъ за народъ-ть. И "всѣльдъ Иисуса идѣше Симонъ Петър, и другий-ть ученикъ; и тойзи ученикъ бѣше познатъ на първосвящениника, и вѣзъ съ Иисуса 16 въ дворъ-ть първосвящениковъ. А "Петър стоеше вънъ до вратата. И тъй излѣзе други-ти ученикъ, който бѣше познатъ на първосвящениника, и каза на вратаркъ- 17 тъ, и вѣзъ Петра. И казува слугы-та вратарка на Петра: Да не си и ты отъ ученици-ть на тогози человѣкъ? Казува 18 той: Не съмъ. И стоехъ раби-ть и слу- 19 ги-ть, които бѣхъ наклали огнь, защото бѣше студено, и ся грѣхъ; съ тѣхъ 20 стоеше и Петър и ся грѣше. А първосвященикъ-ти попита Иисуса за ученици-ть му и за учени-то му. Отговори му Иисусъ: "Азъ явно говорихъ на свѣтъ-ть; азъ всяко поучавахъ въ съборище-то и

4; 17.
б Ст. 5.
е Гл. 15; 21. 16; 3.
ж Гл. 7; 29. 8; 55. 10; 15.
з Ст. 8. Гл. 16; 27.
и Ст. 6. Гл. 15; 15.
и Гл. 15; 9.
—
а Мат. 26; 36. Мар. 14; 32.
Лук. 22; 39.
б 2 Цар. 15; 23.
з Лук. 21; 37. 22; 39.
и Мат. 26; 47. Мар. 14; 43.
д Гл. 22; 47. Мар. 1; 16.
е Мат. 17; 12.
ж Мат. 26; 51. Мар. 14; 47.
з Лук. 22; 49, 50.
и Мат. 20; 22. 26; 39, 42.
з Мар. 26; 57.
и Лук. 3; 2.
и Гл. 11; 50.
к Мат. 26; 58. Мар. 14; 54.
Лук. 22; 54.
л Мат. 26; 69. Мар. 14; 66.
з Лук. 22; 54.
и Мат. 26; 55. Лук. 4; 15.
гл. 7; 14, 26, 28. 8; 2.